1 Φεβρουαρίου 2026

Μοναχός Λεόντιος Ιβηρίτης (1880 – 1 Φεβρουαρίου 1964)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Μοναχός Λεόντιος Ιβηρίτης

Image not found or type unknown

Μοναχός Λεόντιος Ιβηρίτης

Ο κατά κόσμον Βασίλειος Αναστασίου Βαρέλλας γεννήθηκε στη Γαλάτιστα της Χαλκιδικής το 1880. Μικρός έμεινε ορφανός από πατέρα. Η μητέρα του είχε ακόμη δύο γιους και δύο κόρες. Πήρε και τα πέντε παιδιά της και πήγε στη Θεσσαλονίκη για να τα μορφώσει και να τα αποκαταστήσει.

Ο μεγαλύτερος αδελφός του ήταν φαρμακοποιός κι εργαζόταν στο φαρμακείο του Γαβριήλ Πεντζίκη, πατέρα του γνωστού φιλοαγιορείτου ζωγράφου και πεζογράφου Νίκου Πεντζίκη. Μία ημέρα ο Βασίλειος είχε πάει στο φαρμακείο. Ο άδελφός του τον άφησε για λίγο στη θέση του, για να πάει να τελειώσει μία εργασία, λέγοντάς του να μη δώσει κανένα φάρμακο. Κατά την απουσία του αδελφού του, ήλθε ένας πε-λάτης κι επίμονα ζητούσε ένα φάρμακο που είχε παραγγείλει για τη μητέρα του. Νόμιζε πως ήταν αυτό που ήταν στον εκεί φάκελλο και το έδωσε. Όταν επέστρεψε ο αδελφός του κι έμαθε τα καθέκαστα, τρο-μοκρατήθηκε. Ο φάκελος που είχε πάρει περιείχε δηλητήριο. Έτρεξε να προλάβει το κακό. Ο μικρός Βασίλειος απογοητευμένος έκλεισε το φαρμακείο κι έφυγε για το χωριό του. Στον δρόμο συνάντησε Ιβηρίτες μοναχούς που πήγαιναν για το Άγιον Όρος. Όταν πληροφορήθηκαν το γεγονός, του πρότειναν να τον πάρουν μαζί τους. Η Παναγία η Πορταΐτισσα θα τον παρηγορούσε. Έτσι αναχωρεί για τον ιερό Άθωνα, δίχως να

γνωρίζουν τίποτε οι δικοί του. Πολλούς τρόπους χρησιμοποιεί ο Πανάγαθος Θεός για να συνάξει τα τέκνα του.

Έμεινε για λίγο σ’ ένα ρωσικό Κελλί των Καρυών. Την Πρωτοχρο-νιά του 1899 εισέρχεται ως δόκιμος στη μονή Ιβήρων. Ένας οικο-γενειακός τους φίλος λίγο αργότερα, που έκανε μελέτες στη μονή, θα τον ανακαλύψει και θα τον πληροφορήσει μάλιστα ότι ο αδελφός του πρόλαβε τον πελάτη εκείνον και δεν χρησιμοποιήθηκε το δηλητήριο. Ο Βασίλειος όμως είχε βάλει μετάνοια στην Πορταΐτισσα και είχε λάβει οριστικές αποφάσεις. Εκάρη μοναχός το έτος 1903. Υπήρξε πρόθυμος διακονητής και υπάκουος μοναχός στον σεβαστό Γέροντά του. Εργάσθηκε υπομονετικά για την πνευματική του άνοδο και την πρόοδο της αγαπητής του μονής. Διετέλεσε πολλά έτη προϊστάμενος της μονής του. Είχε φιλάνθρωπα, φιλάδελφα και φιλάγαθα αισθήματα. Αγαπούσε κι εκτιμούσε τους Κελλιώτες μοναχούς.

Προαισθάνθηκε την αναχώρησή του για την άλλη ζωή πριν τρεις ημέρες. Παρακάλεσε τους πατέρες να τελέσουν το μυστήριο του θείου και ιερού Ευχελαίου. Τους έδωσε ευχές και τις τελευταίες συμβουλές του. Ν’ αγαπούν το μοναστήρι, να ευλαβούνται την Πορταΐτισσα, να προο-δεύουν πνευματικά και να έχουν αγάπη μεταξύ τους. Πριν εκπνεύσει, είπε στους υποτακτικούς του: «Ο θάνατος δεν με φοβίζει, τον περίμενα. Σύντομα θα βρεθώ ενώπιον του Κυρίου μας. Εύχεσθε να έχω καλή απολογία». Έτσι αναχώρησε. Έγειρε, αφήνοντας τη στερνή του πνοή, δίπλα στο παραθύρι του κελλιού του, ατενίζοντας την απέραντη θάλασ-σα και την ατέρμονη αιωνιότητα, για την οποία αγωνίσθηκε υπέρμετρα σε όλη του τη ζωή. Ανεπαύθη εν Κυρίω την 1.2.1964, από καρδιακό νό-σημα. Όπως σημειώνεται, έφυγε «αφήνοντας ένα φωτεινό παράδειγμα ζωής στους πατέρες της ιεράς μονής των Ιβήρων. Όσοι τον γνώρισαν, θυμούνται με ευγνωμοσύνη τον υψηλό, επιβλητικό, ευγενικό και ενάρετο Γέροντα Λεόντιο». Υποτακτικούς καλούς είχε τον Αγαθάγγελο, τον Χρυσόστομο, τον Θεοδώρητο, τον Ευγένιο και τον επιζώντα φίλτατο Προηγούμενο Καλλίνικο. Η κόρη του αδελφού του Γέροντος Λεοντίου, συγγραφέας Ρούλα Παπαδημητρίου, το βιβλίο της Η Εκκλησία στον Μακεδονικό Αγώνα το αφιερώνει «στην ιερή μνήμη του θείου μου Λε-οντίου Ιβηρίτη, κατά κόσμον Β. Α. Βαρέλλα, που εμόνασεν στο Άγιον Όρος επί 60 χρόνια».

Πηγές – Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Ιβήρων. Αστέριου Καραμπατάκη, Γαλάτιστα, σελίδες από την ιστορία της, Θεσσαλονίκη 2002, σσ. 35-37.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β΄, εκδ. Μυγδονία σ. 707-709.